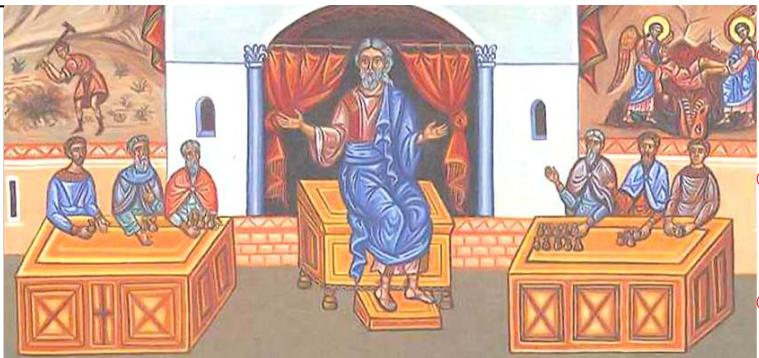

PILDA TALANȚILOR

Comentarii patristice

"Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, altuia unul, fiecăruia după puterea lui, și a plecat." (Matei 25, 15)

Stăpânul este de fapt Creatorul și Domnul a toate. Cuvântul compară timpul petrecut de stăpânul din pildă departe fie cu înălțarea lui Hristos la cer, fie cu caracterul nevăzut și invizibil al naturii divine.

Acum, slugile stăpânului sunt cei din fiecare țară și oraș, care cred în El, dar îi numesc slugi ale Sale pe cei pe care îi încununează cu cinstea preoției. Despre aceasta, Sfântul Apostol Pavel scrie: *nimeni nu-și ia singur cinstea aceasta, ci dacă este chemat de Dumnezeu* (Evr. 5, 4). Dă pe mână (avuția sa) celor care sunt în stăpânirea sa, fiecăruia dându-i un dar duhovnicesc ca să aibă calitate și aptitudini. Considerăm că această împărțire a talanților nu este făcută într-o egală măsură slugilor pentru că fiecare este diferită după felul său. Și Hristos spune că ei se-ndreaptă de-ndată la munca lor și că, exceptând amânarea muncii de câte unul dintre ei, toți ceilalți sunt potriviți pentru a îndeplini această slujire a lui Dumnezeu. Cu siguranță, cei care sunt cuprinși de teamă și lene vor sfârși prin a săvârși numai răutăți, pentru că, spune Iisus, a îngropat talantul primit în pământ. A ținut ascuns darul, făcându-l neroditor pentru alții și nefolositor pentru sine. De aceea, talantul este luat de la el și dat celui care are deja mai multe. Sfântul Duh, împreună cu darul darurilor, se depărtează de la unii ca acesta. Iar celor care sporesc cele primite li se va da un dar și mai mare.

(Sfântul Chiril al Alexandriei, Fragmentul 283)

«Apropiindu-se și cel cu doi talanți, a zis: „Doamne, doi talanți mi-ai dat, iată alți doi talanți am câștigat cu ei”. Zis-a lui stăpânul: „Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău”. » (Matei 25, 22- 23)

Și sluga care s-a întors cu un câștig de doi talanți a fost lăudată de stăpânul său. Apoi i s-a oferit răsplata cea veșnică atunci când stăpânul i-a spus: *"Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău."* Toate faptele bune săvârșite în această viață, oricât de multe ar putea părea ele a fi, sunt puține în comparație cu veșnica noastră răsplată. Sluga credincioasă este pusă peste multe după ce a biruit toate piedicile puse înainte de către lucrurile trecătoare și se veselește în bucuria veșnică a lăcașului său ceresc. Este cu desăvârșire adusă în bucuria Domnului său când este așezată în veșnica

Sa casă și alături de cetele de îngerești. Bucuria izvorâtă de darul primit este atât de mare, încât reprezintă desprinderea de orice lucru care i-ar putea aduce durere și întristare.

(Sfântul Grigorie cel Mare,
Patruzeci de Omilii la Evanghelii 9.2)

"Luați deci de la el talantul și dați-l celui ce are zece talanți." (Matei 25, 28)

Înseamnă că cel ce a fost înzestrat cu darul propovăduirii sau al învățaturii, a primit acest dar ca și alții să se folosească de el. Dacă este cineva care nu lucrează acest dar, îl va pierde.

Însă cel care se va folosi de acest dar cu sârguință va dobândi răsplată încât să-i prisosească, la fel cum primitorul inactiv va pierde ceea ce a primit.

Totuși, sancțiunea nu constă numai în aceasta. În plus, pedeapsa este de nesupportat, sentința fiind plină de acuzație gravă.

(Sfântul Ioan Gură de Aur,
Evanghelia după Matei, Omilia 78. 3)